

nutek sapo; ko se zavem, je vlak memo, sabo vzemši moj klobuk. Minka pa stoji blede ko zid tik ograje in pred njo — moj pès, ponujaje jej torbico, katero v gobcu drži.

Vse mi je jasno, kar se je zgodilo. Moj pès, misleč, da se njemu vrže kaj, kar bi moral nazaj prinesiti, je skočil ves vnet med mojima nogama na cesto in s tem, da me je vrgel na tla, rešil me gotove smrti; da ne bi bilo njega, bi jaz ali marveč moje truplo ležalo raztrgano in razmesarjeno na železni cesti, kjer leži potrt moj klobuk! Kako je pes všel mašini, tega nisem mogel razumeti.

Sprevidivši vse to v trenutku stopim k gospodični in pravim britko:

„Zdaj menim, da ste se prepričali, da so tudi dandanes še moški na svetu, kateri se ne premišlujejo iti za svojo damo v smrtno nevarnost. Vsaj sem jaz imel voljo pobrati vašo torbico, in če bi me ne bil pès prehitel, bi jo bil gotovo tudi pobral.“

Predno more gospodičina kaj odgovoriti, pride mati z otroci. „Kaj se je zgodilo, Minka,“ vpraša, „da si tako blede? Ali si se vstrašila vlaka? In vi, gospod, se mi zdete preplašeni!“

„Naj vam pové, če hoče, gospodična, saj bo imela dosti časa,“ odgovorim jaz mrzlo, vzamem torbico pèsu iz gobca ter jo pomolim gospodični, rekoč: „Tú je vaša torbica, vzemite jo iz moje roke, čeravno je ta roka ni pobrala.“ (Dal. prih.)

Mnogovrstne novice.

* *Koliko škoduje ena sama ropna tica.* Posestnik na Nemškem je pretekli mesec našel gnjezdo kurjega jastreba, v katerem so bili štirje mladiči, dva trdna, dva pa slabotna, zraven njih pa lepo jedilno zalogo, namreč 27 drozgov mladih in starih, 8 kosov, 2 jerebici in 2 zajca; tiči so bili že perja osnaženi. Vse to je skobec ali jastreb moral v treh dneh skup znositi, ker še ni nič dišalo, in sicer sam, kajti babica se je bila pred tremi dnevi vjela v nastavljeno past. Iz tega je razvidno, kako škodljive so ropne tice za vrte in polje, ker pobirajo tice, katere se živé od škodljivih mrčesov.

* *Angelj varuh malih.* Pretekli teden, ko se je imel pripeljati vlak južne železnice na Dunaj, pride še pred njim telegram, da se je v prekopu (tunelu) pri Gumpoldskirchenu našel majhen otrok, katerega je gotovo kdo iz vlaka na cesto vrgel, če ni po nesreči sam padel, in ki je zdaj pri tamošnjem čuvaji. Vsled tega naznaila je, ko je vlak došel na Dunaj, policija zaprla izhod iz kolodvora in jela izpraševati najprvo konduktêrje. Neki izmed njih pravi, da je stopila v Mariboru neka ženska na vlak, kateri je potem v Gradcu odprl poseben voz tretjega reda za ženske; ta je imela pri sebi dva otoka. Gredo je iskat in najdejo jo, a imela je zdaj le še enega otoka. Prijeta in k policiji gnana, ter prašana, kje je drugi otrok, pravi, da jej je iz rok padel, ko je skoz okno gledala, in da tega ni hotela nikomur povedati, ker se je bala sitnosti pri sodniji. Vendar je vse to pravila tako brez vsega občutka, da jej niso mogli verjeti in jo zaprli. Otrok je bil še le 8 dni star in ko ga je zverinska mati iz voza vrgla, si je le na čelu nekoliko kožo opraskal, sicer pa se mu ni prav nič zgodilo. Kdo bi mogel pač tajiti, da ni angeljev varuhov?

Naši dopisi.

Iz Zagreba 19. junija. — 18. t. m. umrl je v Zagrebu tudi Slovencem dobro znani hrvaški pisatelj in

član jugoslavske akademije, g. Franjo Kurelac, ki je bil pred leti profesor gimnazije na Reki. Ranjki je bil eden najboljših pisateljev hrvaških, ki se je v svojih spisih mnogo tudi oziral na Slovence. Spisal je mnogo najbolj znanih spisov deloma po društvenih knjigah, pa tudi samostojna dela. Bodi mu zemljica lahka!

V Gorici 19. jun. — „Vročino imamo tako hudo, da malo katero leto o tem času tako Polje je še zmerom lepo, ali bati se je suše.“ — S temi besedami sem sklenil svoj zadnji dopis. Kaj so si morali naši bralci misliti, ko so včeraj to čitali?! Kaki 2 uri potem, ko sem bil pismo oddal, začelo se je vreme sprevračati in doživeli smo — česar gotovo tako hitro ne pozabimo: pravo zimo sred junija (13., 14., 15. junija). Ne le na visokih gorah, temuč tudi v primeroma nizkih krajih je snežilo. Drugod se je dež ulival, da je bilo groza; tudi toča je tu pa tam vmes priletala. Ali, kar je najhujše, nenavadno močna burja je grozovito bučala in po nekaterih krajih veliko škode naredila. Največ je trpela gorenja Ipavska dolina; potem sploh vsi kraji ob podnožji gorá proti severju in severo-izhodu od Gorice. Na trtah je po mestih škoda večja, ko da bi jih bila toča potolkla. Hvala Bogu, da imamo zdaj spet gorko in lepo vreme; grozdje spet lepo cvete. — Ne, vremenski prerok ne more človek biti dandanašnji, kakor politisk ne. — Pa tudi še drugo mojo napoved mi je vreme skazilo, tako da se moram med lažnjive preroke šteti. Tržaška „Talia“ ni prišla preteklo nedeljo v Gorico, in ni bilo torej treba gosp. županu — fraka iskati, da bi jo bil v „veliki dvorani“ sprejel. Ali mu je vreme ustreglo, ne vem, to pa vem, da bratovskima (?) našima laškima društvoma, „gimnastičnemu“ in „filodramatičnemu“, je bilo hudo vreme bolj po volji, ko starim Izraelcem mana. Naše „filodram.“ društvo je namreč neka „sekta“ nekdanj edinega telovadskega društva. Prvi čas, ko se je bilo „filodr.“ društvo osnovalo, ga je prav rada gledala mati „gimnastica“. Pozneje se je nekaj opomoglo in postalo gimnastičnemu enakovrstno. V nedeljo ste imeli obe društvi „Talia“-o svečano na kolodvoru sprejeti; ali — razpor ni samo slovanska reč, temveč vtika svoj rep tudi med druge ljudi. Z eno besedo nastale so — pravijo — med gimn. in filodr. društvom neke navskrižnosti zaradi zastave, uniforme in stroškov, in — za zdaj je navskrižnost vreme poravnalo; v prihodnje bo, kar bo. — Dne 17. t. m. so se pričele pri nas sodnijske obravnave s porotniki; na dnevnem redu je še stero reči. — Pretekli ponedeljek 15. dne t. m. je bila druga seja dež. šolskega sveta, odkar je preuravnan. Deželna odbornika, dr. Pajer in dr. Deperis, se je nista udeležila. Iz Trsta so prišli deželni nadzornik g. Klodič, novi administr. referent, namestn. svetovalec g. Schwarz, in okrajni komisar g. Truxa kot protokolist. Predsedoval je g. namestnik baron Ceschi, sam. Eden najimenitnejših predmetov, ki so se razpravljali — pravi „Triest. Zeitg.“ — je bila prihodnja (prva) deželna učiteljska konferencija. Tudi je g. Klodič poročeval o normalnih učnih črticah, ki jih on izdeluje. V posvet zastran kmetijstvenega učnega tečaja za ljudske učitelje v Gorici (kakor je bil uno leto na Dunaji) sta izvoljena dva pooblaščenca iz sred dež. šolskega sveta. — Deželni zbor Goriški se bo začel, kakor je iz družih časnikov že znano, 19. avgusta t. l.

Iz Trsta 17. junija. — Zadnje dni so se tukaj godile in se vedno še godé prav zanimive reči. Stari možje in skoraj bi rekel, zgodovina sama se ne vé spominjati tako nestanovitnega, grdega in mrzlega vremena v Trstu sredi meseca junija; taka burja je še po